

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.

754

15
abril
2018

Homenatge a Josefina Guillamí I

*A una persona fou la màxima impulsora
d'aquest full parroquial i que ha deixat
empremta en la nostra comunitat.*

En els darrers números de l'Ahir, Avui, Demà, s'anunciava l'homenatge que la Parròquia volia dedicar a la Josefina Guillamí. Als que l'heu coneguda, cap sorpresa, però potser cal explicar qui era i què ens ha deixat, als feligresos que no l'han conegut.

Va néixer el 17 de febrer de 1922 en el si d'una família cristiana que vivia al carrer d'en Bot. Era la petita de tres germans: noia, noi i la Josefina. Acabada la guerra, ja una noia preparada per treballar, entra a l'Ajuntament, i fins a la jubilació.

El seu lloc de treball és la secretaria particular de l'alcalde. Treballa amb tots els alcaldes de Barcelona, des de Porcioles fins a Maragall, i sabem com era ben valorada la seva feina.

La vida de la Josefina es reparteix entre Ajuntament, família i Pi. I al Pi hi ha molta feina. S'ha de reconstruir la basílica, molt malmesa per la guerra, i recuperar la feligresia. El culte es farà a Sant Sever fins poder retornar al Pi, i ella col·laborarà en tot amb els diferents rectors que es van anar succeint, des de Mn. Franquet fins l'etapa actual de Mn. Gaietà, quan per motius de salut li era difícil venir al Pi, però fins que ja no va poder més va continuar treballant en el Full Groc des de casa seva.

En un article anterior es va informar de la seva tasca a l'Acció Catòlica parroquial, que encara recordeu moltes

noies d'aquella època. La Josefina i les seves companyes catequistes, a més de procurar una bona formació cristiana a les nenes de la parròquia, volgueren donar-les-hi unes vacances a la muntanya, que en una època de *vaques flagues* no eren a l'abast de tothom.

Així va néixer la casa de Planoles, una escola buida, sense res de res, que les noies del Pi, amb molta il·lusió i treballant molt van agençar. I van tenir casa de colònies durant deu anys.

Ja després del Concili, i sent rector del Pi Mn. Josep Campo i vicari Mn. Rossend Ametller, la parròquia s'obre i creixen les activitats. La Josefina, com a secretària del Consell Pastoral, s'implicarà en totes: Càritas, visites a malalts, catequesi d'adults, organització de conferències... El lema del Pi era *el Pi obert a la ciutat* i per deixar constància de tanta activitat funda, juntament amb Mn. Tomàs Vergés, el Full Groc amb el títol **Ahir, avui i demà**.

Vindran els actes per commemorar el sis-cents aniversari de la basílica, el començament del *Retaule de sant Josep Oriol*, les assemblees

parroquials i també la seva participació al lleure amb les excursions per anar coneixent Catalunya i un cop l'any un viatge més ambiciós, que preparava amb molta cura el Sr. Garcia.

I tota aquesta feina la podem seguir a l'Arxiu Parroquial, perquè la Josefina ho guardava tot, i sense fer soroll ens ha deixat més de quaranta anys d'història del Pi.

Anna Perramon

Concert solidari - PROACTIVA OPEN ARMS

El divendres 27 d'abril a les 8 del vespre, dia de la Mare de Déu de Montserrat, el Pi acollirà un concert a benefici de **Proactiva Open Arms**, que com és ben sabut té per missió el rescat al mar dels refugiats que arriben a Europa fugint de conflictes bèl·lics, persecució i pobresa. 59.142 persones han salvat des de setembre de 2015 fins a març de 2018, fent possible que arribessin a terra ferma després d'haver començat el viatge més perillós de les seves vides en mar obert. L'**Ensemble Méridien Barcelona**, dirigit per Elisabet Bataller serà el conjunt de música barroca encarregat de fer-nos passar una bona vetllada que ajudarà a fer possible la consecució dels objectius d'aquesta ONG badalonina. Donatiu: caixa inversa.

Històries del Pi El campanar (4)

La funció principal del campanar mai ha deixat de ser la de fer arribar la veu de les campanes del Pi a la ciutat de Barcelona, però al llarg de tot el recorregut que ens porta des de la planta baixa fins al cloquer s'intueixen una sèrie d'indicis (alguns molt subtils, d'altres més clars), que evidencien que la torre pinenca fou molt més que un campanar a l'ús.

Una de les primeres pistes que vam reconèixer va ser que l'escala de cargol que comunica els pisos no comença a la planta baixa, com seria normal, sinó que parteix del primer pis amb una voluntat conscient. Aquest és novament un element molt especial del nostre campanar que el fa pràcticament únic, ja que es tracta d'una característica poliorcètica, és a dir amb una funció de protecció o defensa, que l'apropa més a les torres de defensa dels castells que no pas al campanar d'una parròquia de barri. Recordem que el campanar es va concebre en origen aïllat del cos de la nau, i que és avui dia que dona una sensació d'unitat a causa de la construcció de les dependències parroquials durant els segles XVIII i XIX.

Però aleshores hem de preguntar-nos: per què el campanar del Pi mostra indicis propers a una torre defensiva?

Aquí entrem en el camp de l'especulació, però seria plausible relacionar-ho amb el període de guerres en que es trobava la Corona d'Aragó durant la segona meitat del segle XIV, just en el moment en que es planteja la construcció del nostre campanar. L'anomenada Guerra dels dos Peres, que va enfrontar la corona d'Aragó i el Regne de Castella (1356-1375) motivà que el rei Pere III el Cerimoniós, demanés a les poblacions dels seus territoris que es fortifiquessin o reforcessin davant el perill imminent. També fou el cas de Barcelona, que durant aquests anys reforçà la muralla de la Rambla, alhora que creava un nou cinturó defensiu que englobava el Raval. Són molt significatives les paraules que pronuncià el rei a les Corts de Tarragona, l'any 1370: “[...] Que vosaltres, ciutats e viles nostres, vos vullats les enfortir de murs e de valls, e vosaltres, prelats e clergues, ricshomens e cavallers, així mateix fagats vostres llocs enfortir, per tal que enemics, no aquestes gents robadores que són ajustades en lo món, no puixen a Nós deshonrar e a vosaltres damnificar [...]”. Per tant no seria estrany pensar que el campanar del Pi, situat en una cruïlla enormement estratègica, entre la muralla de la Rambla i el Portal de la Boqueria, es va concebre tenint en compte aquesta demanda de reforç defensiu, i aleshores l'interès del rei per contribuir econòmicament en la seva construcció cobra un nou sentit.

Homenatge a Josefina Guillamí II

El proppassat dissabte dia 7 d'abril vam tenir a la nostra basílica una trobada important: un homenatge a una persona recentment desapareguda que havia estat un element important de la nostra comunitat, na Josefina Guillamí.

Setmanes abans havíem estat treballant el contingut d'aquest acte que es va centrar en una passada de diapositives, amb la pretensió d'oferir a tots els que la van conèixer una somera mirada a la seva vida des de l'any 1939 fins a l'actualitat.

De seguida vam veure que no era només la vida de la Josefina la que quedava exposada si no la de la mateixa comunitat parroquial, que anava passant davant dels nostre ulls. Això va ser potser el millor d'aquesta trobada, a la qual van acudir moltes de les persones, feligreses i feligresos, que havien acompanyat na Josefina al llarg de tots aquests anys. Això, crec, va ser el més bonic de l'acte: veure com s'il·luminaven els ulls i esclataven els comentaris de tots els que la van conèixer en veure's al costat d'ella en les antigues fotografies.

Na Enrica Casademunt i n'Anna Perramon van fer el paper d'amfitriones amb les seves explicacions a mida que s'anaven passant les imatges, oferint-nos un munt d'anècdotes, sovint desconegudes o ja oblidades, i que van retornar a tots els que érem a la sala de la Llar a moments anteriors de la nostra vida. Plena de gent i amb la presència de Mn. Gaietà, la sala va vibrar amb aquesta trobada entranyable que va tenir el colofó amb les abraçades dels que feia temps que no es veien, amanides amb la boníssima xocolata i els melindros de Can Viader.

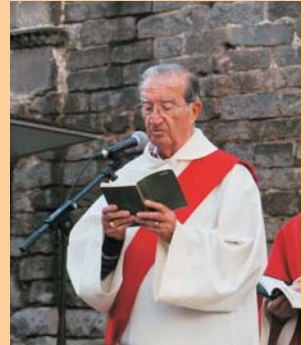
Jordi Sacasas

Homenatge a Ferran Singla

Darrerament estem d'homenatges i celebracions. I el darrer de tots, ha estat dedicat al nostre estimat diaca, en Ferran Singla, que ha celebrat els seus 80 anys i que fa també pocs dies va celebrar durant la Missa Crismal del Dimarts Sant a la Catedral les seves noces d'argent diaconals.

El passat diumenge 8 d'abril, després de la missa de 12, mossèn Gaietà li va fer saber al mateix Ferran i davant de tots els que hi erem presents el que ja feia dies que d'amagat i conxorxats amb la Carme preparàvem i que va consistir en una senzilla trobada al teatre amb una nodrida representació de la seva família.

En Ferran es va emocionar en el moment d'agrair l'acte i ens va manifestar el seu amor pel Pi, que va descriure com la seva segona família. Com a obsequi va rebre un quadre amb un original d'un decret del Vaticà relatiu a la beatificació de Sant Josep Oriol i un viatge a Grècia per a ell i per la Carme.

Horari de misses

DIES FEINERS
19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES
18:30 a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES
12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.com
www.basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sacraments, l'horari establert és el següent:
Dilluns i dimecres de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com